

Det gældende § 1, stk. 4, i selskabsskatteloven indeholder regler om fremførselsret for negativ minimumsudlodning i udloddende investeringsforeninger. Disse regler foreslås ved revisionen af bestemmelserne overført til ligningslovens § 16 C, stk. 6.

Til nr. 3

Der er tale om konsekvensrettelser som følge af de ved nr. 4 foreslåede ændringer, hvor reglerne om beskatningen af udlodning fra udloddende investeringsforeninger foreslås udskilt i stk. 6-9 i selskabsskattelovens § 13.

Til nr. 4

Selskabsskattelovens § 13 indeholder reglerne om beskatning hos selskaber af udbytter, herunder udlodninger fra udloddende investeringsforeninger. Bestemmelsen foreslås omformuleret, således at reglerne om udlodninger samles i stk. 6-9. Heraf omhandler stk. 6-8 den del af udlodningen, der skal være skattefri, mens stk. 9 omhandler opdelingen af den skattepligtige del af udlodningen i en del, der skal medregnes fuldt ud, og en del, der kun skal medregnes med 66 pct.

Stk. 6-8 er således nye i forhold til de gældende regler, mens stk. 9 er en videreførelse af reglerne i § 13, stk. 4, 2. og 3. pkt., og stk. 5, 4. pkt.

I *stk. 6* foreslås det, at udlodning i et nærmere bestemt omfang er skattefri. Hensigten er, at skattefriheden skal omfatte gevinst ved afståelse af aktier, der omfattes af aktieavancebeskatningslovens § 4, dvs. aktier, som investeringsforeningen afstår efter en ejertid på tre år eller mere. En tilsvarende skattefrihedsbestemmelse findes ikke efter de gældende regler. Skattefriheden er fundet rimelig under hensyn til, at gevinsterne ville have været skattefri hos selskaber ved direkte investering.

Det præciseres i 2. pkt., at skattefriheden ikke gælder for selskaber m.v., der er næringsdrivende med køb og salg af aktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 3. Det svarer til den indskrænkning, der efter de gældende regler er i anvendelsen af 66 pct.s-reglen.

I *stk. 7* fastslås det, at den skattefri del af udlodningen er det, der bliver tilbage efter fradrag af den del af udlodningen, der skulle være beskattet, hvis et selskab havde foretaget sådanne investeringer direkte.

I *stk. 8* fastslås det, at den skattefri del af udlodningen ikke kan overstige investeringsforeningens positive nettogevinster på aktier, der omfattes af aktieavancebeskatningslovens § 4. Nettogevinsterne opgøres efter de regler, der gælder for personer ved

direkte investeringer. Et nettotab på unoterede aktier modregnes i nettogevinster på børsnoterede aktier. Der henvises i øvrigt i tilknytning til reglerne for opgørelsen af nettogevinsterne til bemærkningerne til § 3, nr. 5, i nærværende lovforslag.

Der er tale om to maksimeringsregler således, at den skattefri del af udlodningen udgør det mindste af de beløb, som opgøres efter henholdsvis stk. 7 og 8. Stk. 8 medfører, at investeringsforeningen ikke kan foretage skattefri udlodning af formuen. Det skyldes, at formuen kan bestå af elementer, der ved udlodning vil være skattepligtige for selskaber.

Ved det foreslåede *stk. 9* videreføres de gældende regler om, at man kun beskatter 66 pct. af den del af udlodningen, der kan henføres til investeringsforeningens udbytter af aktier m.v. i danske aktieselskaber m.v. (stk. 4) og udenlandske tilstrækkeligt beskattede selskaber (stk. 5). Det præciseres i 2. pkt., at skattefriheden ikke gælder for selskaber m.v., der er næringsdrivende med køb og salg af aktier, jf. aktieavancebeskatningslovens § 3. Dette svarer til de gældende regler.

Til nr. 5

I forbindelse med selskabstømmerlovgivningen m.v. i foråret 1994 (lov nr. 442 af 1. juni 1994) blev der i selskabsskattelovens § 33 A gennemført en regel om hæftelse for selskabsskat.

Reglen går i korthed ud på, at den, som overdrager eller rådgiver ved overdragelsen af et likvidationsmodent selskab til overpris, hæfter for selskabets skattegæld på overdragelsestidspunktet. Reglen finder anvendelse på personers overdragelse af hovedaktionæraktier og på selskabers overdragelse af aktier i koncernforbundne selskaber, idet hovedaktionærstatus anses at foreligge, når der er tale om 10 pct.s ejerskab.

Reglen finder kun anvendelse på salg af aktier i selskaber, der reelt er frigjort for risikoen ved aktiv erhvervsmæssig aktivitet. Nettoværdien i selskabet kan i dette tilfælde opgøres forholdsvis præcist under hensyn til likvide aktiver og påhvilende gæld, herunder pålignede og latente skatter samt likvidationsprovenu.

Ved selskaber, der i det væsentlige er uden økonomisk risiko ved erhvervsmæssig aktivitet, forstås, jf. bemærkningerne til selskabsskattelovens § 33 A, stk. 3, navnlig selskaber, hvor den erhvervsmæssige aktivitet er ophørt, eller hvor den erhvervsmæssige aktivitet er ubetydelig, dvs. at den erhvervsmæssige aktivitet er så ringe, at der kan ses bort fra den som erhvervsmæssig aktivitet. Bestemmelsen kan dog også omfatte selskaber, der på overdragelsestidspunktet nok har en væsentlig erhvervsmæssig aktivitet,